

om, at barnet er sygt eller har pådraget sig skader af ikke ringe omfang. Det vil ikke være tilstrækkeligt, at politiet straks tilkalder en læge. Kan lægen ikke komme straks, må politiet sørge for, at barnet bringes til hospitalet.

Det vil i øvrigt bero på den konkrete situation, om det vil være mest hensigtsmæssigt at tilkalde en læge eller sørge for, at barnet bliver bragt på hospitalet.

§ 13, *stk. 2*, angiver de indgreb, som politiet kan foretage for at vurdere faren for barnet, for at afværge faren for barnet og for at fastlægge barnets identitet.

Indgreb kan foretages efter § 13, *stk. 2, nr. 1*, for at "vurdere" faren for barnet. Indgreb på dette grundlag kan foretages på baggrund af en formodning om, at der er fare for barnets sikkerhed eller sundhed. Det er således ikke en forudsætning, at der er konstateret en konkret og nærliggende fare for barnet. Det vil f.eks. kunne være nødvendigt at foretage legemsbesigtigelse af et barn på grundlag af en formodning om, at barnet er i besiddelse af genstande, der kan skade barnet, eller at skaffe sig adgang til et ikke frit tilgængeligt sted på grundlag af en formodning om, at et barn har behov for hjælp. Bestemmelsen i *stk. 2* regulerer udtømmende, hvilke indgreb der kan foretages for at vurdere faren for barnet.

Efter § 13, *stk. 2, nr. 2*, kan indgreb foretages over for barnet for at "afværge" faren for barnet. Indgreb med dette formål forudsætter, at der allerede er konstateret en konkret og nærliggende fare for barnets sikkerhed eller sundhed. Bestemmelsen supplerer de fareafværgende indgreb, der kan foretages efter bestemmelsens *stk. 3* og *4*, jf. nedenfor.

§ 13, *stk. 2, nr. 3*, giver mulighed for, at politiet kan foretage indgreb for at fastslå barnets identitet. I relation til fastlæggelse af barnets identitet forudsættes det, at politiet som udgangspunkt spørger barnet herom, før der foretages visitation. Der vil i givet fald kunne optages personfotografi af barnet med henblik på forevisning til fastlæggelse af barnets identitet, navnlig i tilfælde, hvor barnet er blevet borte fra hjemmet og ikke selv er i stand til at give oplysninger om sin identitet. Det forudsættes, at politiet løbende vurderer behovet for fortsat opbevaring af optagne personfotografier, således at det sikres, at der sker destruktion af personfotografierne (inklusive kopier heraf, herunder i digital form) i tilfælde, hvor der ikke længere er behov for opbevaring, og hvor opbevaring ikke er hjemlet efter andre regler.

Der vil formentlig kun helt undtagelsesvis være behov for at skaffe sig adgang til et ikke-frit tilgængeligt sted for at fastslå et barns identitet. Bestemmelsen re-

guler udtømmende, hvilke indgreb der kan anvendes med henblik på at fastslå barnets identitet.

De indgreb, der kan foretages efter *stk. 2*, er legemsbesigtigelse samt undersøgelse af tøj og andre genstande, herunder køretøjer i den pågældendes besiddelse. Politiet kan endvidere skaffe sig adgang til et ikke-frit tilgængeligt sted uden retskendelse. Indgrebene svarer med en enkelt undtagelse, jf. nedenfor, til de indgreb, der kan foretages efter lovforslagets § 5, *stk. 2, nr. 2* og *stk. 4*. Der henvises til bemærkningerne hertil, jf. ovenfor.

§ 13, *stk. 3*, angiver – sammen med *stk. 4* – de mest almindelige indgreb, som politiet kan foretage med henblik på at "afværge" fare for barnet. Indgreb efter *stk. 3* kan alene anvendes for at afværge faren for barnet og forudsætter, at der er konstateret en konkret og nærliggende fare for barnets sikkerhed eller sundhed.

Politiet kan efter *stk. 3* meddele barnet et påbud og fratage det genstande. Bestemmelsen er ikke udtømmende, og politiet er således ikke afskåret fra at iværksætte andre indgreb, herunder indgreb efter *stk. 2* eller *4*, som efter en konkret vurdering findes mere formålstjenlige for at afværge faren for barnet.

Påbud og fratagelse af genstande svarer til de tilsvarende indgreb efter lovforslagets § 5, *stk. 2, nr. 1* og *3*, jf. ovenfor.

§ 13, *stk. 4*, indeholder hjemmel til, at politiet, hvis mindre indgribende midler ikke er tilstrækkelige for at "afværge" faren for barnet, om nødvendigt kan frihedsberøve barnet med henblik på at overgive barnet til forældremyndighedens indehaver, de sociale myndigheder eller andre, der på forsvarlig vis er i stand til at tage sig af barnet. Frihedsberøvelse efter *stk. 4* kan alene anvendes for at afværge fare for barnet og forudsætter, at der er konstateret en konkret og nærliggende fare for barnets sikkerhed eller sundhed.

Det vil bero på en konkret vurdering, hvori bl.a. barnets alder og modenhed må indgå, om mindre indgribende midler vil være tilstrækkelige.

Kan faresituationen afværges ved, at politiet udsteder et påbud, vil der således ikke kunne anvendes frihedsberøvelse af barnet.

Vurderingen af, hvilket indgreb der bør iværksættes, beror på en konkret vurdering ud fra barnets tilstand og modenhed sammenholdt med den konkrete faresituation. Det må i den forbindelse antages, at det i forhold til et meget lille barn vil kunne være nødvendigt at anvende tilbageholdelse i en situation, hvor der i relation til et ældre barn alene vil være grundlag for at anvende et påbud.

Frihedsberøvelse af et barn kan finde sted med henblik på overgivelse til forældremyndighedens indeha-